

F. t. l. vedr. forsikringsvirksomhed.

Såfremt et selskabs egenkapital, bestemt efter art. 16, stk. 1, ikke længere er tilstrækkelig til at dække solvensmarginen, skal tilsynsmyndigheden i hovedsædets land forlange en plan med henblik på genoprettelse af den finansielle stilling (jfr. art. 20).

Kan egenkapitalen ikke dække garantifonden, vil det kunne medføre alvorligere virkninger, f. eks. krav om porteføljeoverdragelse, og tilsynsmyndigheden kan træffe alle nødvendige forholdsregler til beskyttelse af de forsikredes interesser. Koncessionen kan tillige tilbagekaldes.

Direktivets art. 16 giver regler, hvorefter et selskabs kapitalgrundlag bedømmes ikke alene ud fra selskabskapitalen, men også under hensyntagen til de reserver, som findes til supplerung af selskabskapitalen.

Direktivets almindelige retningslinier svarer i store træk til, hvad der efter den bestående regel i lovens § 25, stk. 1, gælder for livsforsikring. Efter lovforslaget bliver reglerne fælles for livsforsikring og for skadesforsikring. Kravet om en aktiekapital på mindst 1 mio. kr. er ikke medtaget, idet dette krav på grund af udviklingen i priser og lønninger ingen betydning har i dag.

Direktivets art. 16 giver for skadesforsikringsvirksomhed nærmere regler om beregningen af det nødvendige kapitalgrundlag og definerer, hvad der kan henregnes til kapitalgrundlaget. Art. 16 anvender udtrykket „solvensmargin“ både som betegnelse for det faktiske kapitalgrundlag i stk. 1, og som betegnelse for det beregnede beløb for det nødvendige kapitalgrundlag i stk. 3. For at skaffe tilstrækkelig klarhed er der i lovforslaget anvendt to forskellige definitioner, således at det faktiske kapitalgrundlag, bestemt efter reglerne i art. 16, stk. 1, betegnes som basiskapital, medens det beregnede beløb i henhold til art. 16, stk. 3, betegnes som selskabets solvensmargin, der er bestemmende for, hvor stor basiskapitalen mindst skal være.

I forslaget's stk. 3 gives der handelsministeren bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om, hvilken del af selskabets formue, der kan henregnes til basiskapitalen. For livsforsikrings vedkommende betyder dette som nævnt ingen ændring, idet de foreslåede regler svarer til gældende lovgivning sammenholdt med praksis.

Skadesforsikringsselskaber skal opfylde reglerne i direktivets art. 16, stk. 1. Disse bestemmelser er stort set ens for aktieselskaber og gensidige selskaber, jfr. forslaget's § 1, nr. 20. Bestemmelserne forudsætter, at der for tilsynsmyndighederne er forelagt et regnskab, og at bestemmelsen af basiskapitalens størrelse sker efter en gennemgang af dette regnskab. Basiskapitalen udgøres i alt væsentligt af

passiver i det af tilsynsmyndigheden reviderede regnskab, jfr. bemærkningerne foran.

Det nye i de foreslåede bestemmelser er således, at de hidtil for forsikringsaktieselskaber gældende absolutte beløb falder bort, og at aktiekapitalens størrelse fastsættes som et led i bedømmelsen af det samlede kapitalgrundlag. Denne beregning må følge de i direktivet fastsatte beregningsmetoder, jfr. bemærkningerne foran. Dog er det fastsat i forslaget's stk. 4, at aktiekapitalen mindst skal svare til de krav, som aktieselskabsloven indeholder.

Bestemmelsen i stk. 5 træder i stedet for den nugældende regel i § 25, stk. 3. Den foreslåede regel giver mulighed for at nedsætte det i forslaget's stk. 2 omhandlede mindstebeløb, der beregnes efter reglerne i direktivets art. 17. Nedsættelse kan imidlertid ikke ske for en forsikringsvirksomhed, der omfattes af direktivet, jfr. dog art. 30, stk. 2, litra b. Reglen kan få betydning for livsforsikrings- og genforsikringsvirksomhed, der ikke omfattes af direktivet, men størst betydning vil den kunne få for gensidige selskaber, som kan undtages fra direktivets bestemmelser i medfør af dets art. 3. Det vil herved være af betydning, om en driftsplan viser, at selskabet ikke tilstræber en sådan størrelse, at det inden for en overskuelig fremtid vil blive omfattet af direktivets bestemmelser, samt om risiko-udligningen inden for selskabets forsikringsbestand er sådan, at det ikke af sikkerhedsmæssige grunde er nødvendigt at kræve de sædvanlige mindstebeløb overholdt.

Til nr. 20.

Den foreslåede nye § 45 foreskriver, at gensidige forsikringsselskaber for at kunne drive virksomhed skal være i besiddelse af en basiskapital, herunder garantikapital, der med visse undtagelser fastsættes efter tilsvarende regler, som foreslås for forsikringsaktieselskaber, jfr. lovforslaget's § 1, nr. 17, og direktivets art. 16 og 17. § 45 skal ligesom § 25 gælde både for skadesforsikrings- og livsforsikringsvirksomhed med de nedenfor nævnte undtagelser for livsforsikring.

Det foreslåede stk. 6 betyder, at der som hidtil ikke stilles bestemte krav til gensidige skadesforsikringsselskabers egenkapital, jfr. den gældende § 45, stk. 1 og 3.

Af stk. 1 følger, at et gensidigt selskab i visse tilfælde kan stiftes uden garantikapital, f.eks. hvis selskabets åbningsstatus og den ved stiftelsen udarbejdede driftsplan udviser tilstrækkelig basiskapital.

For de gensidige selskaber gælder der på neden-